

BARNETS NAME _____ DATUM _____

ALSUP används som ett **diskussionsunderlag** snarare än som en fristående checklista eller skattningsskala. Den bör användas för att identifiera specifika eftersläpande färdigheter och olösta problem avseende ett specifikt barn eller tonåring.

EFTERSLÄPANDE

Det här avsnittet hjälper dig att förstå varför barnet reagerar maladaptivt på problem och frustration. Observera att dessa **eftersläpande färdigheter inte är det primära fokuset i samtalet**. Med andra ord kommer du inte att diskutera de eftersläpande färdigheterna med eleven och du kommer inte heller uttryckligen att lära ut färdigheterna. Det är de olösta problemen som utgör det huvudsakliga målet för interventionen och som du kommer att dokumentera i nästa avsnitt.

Svårighet att bibehålla fokus	Svårighet att se "gråskalor"/konkret, bokstavligt, svartvitt tänkande
Svårighet med övergångar, att byta från en tanke eller en uppgift till en annan	Svårighet att ta i beaktande tecken i en situation som tyder på behov att ändra en planerad plan
Svårigheter att ta i beaktande sannolika utfall eller konsekvenser av handlingar (impulsiv)	Oflexibla, felaktiga tolkningar/kognitiva förvrängningar eller fördomar (Tex "Alla är ute efter mig", "Ingen gillar mig", "Ni skyller bara på mig", "Det är orättvist", "Jag är dum")
Svårighet att fortsätta med mödosamma uppgifter	Svårighet att uppmärksamma eller korrekt tolka sociala signaler/svårighet att läsa av sociala nyanser
Svårighet att ta i beaktande flera lösningar till ett problem	Svårighet att byta från en ursprunglig idé, plan eller tanke
Svårighet att uttrycka angelägenheter, behov eller tankar i ord	Svårighet att värdera hur hans/hennes beteende påverkar andra
Svårighet att hantera känslomässiga reaktioner på frustration och tänka rationellt	Svårighet att påbörja samtal, ta sig in i grupper, skapa kontakt med andra människor/saknar andra grundläggande sociala färdigheter
Kronisk irritabilitet och/eller oro som på ett betydande sätt hindrar förmågan att problemlösa eller ökar frustration	Svårighet att leva sig in i någon annans situation, att ta in en annan persons perspektiv eller synpunkt
Sensoriska/motoriska svårigheter	Svårighet att hantera oförutsägbarhet, tvetydighet, osäkerhet och nyheter

OLÖSTA PROBLEM

Olösta problem är de specifika förväntningar som ett barn har svårt att möta. Formuleringen av ett olöst problem kommer att direkt överföras till den formulering du kommer att använda för att introducera det olösta problemet för barnet när det är dags att lösa problemet tillsammans. Dåligt formulerade olösta problem orsakar ofta att problemlösnings-processen urartar innan den ens har börjat. Titta i ALSUP-guiden för vägledning kring de fyra riktlinjerna för att skriva olösta problem.

SKOLA/INSTITUTION

Finns det specifika uppgifter/förväntningar som eleven har svårt att slutföra eller komma igång med?
 Finns det klasskamrater som eleven har svårt att komma överens med under specifika förhållanden?
 Finns det uppgifter och aktiviteter som eleven har svårt att förflytta sig från eller till?
 Finns det lektioner/aktiviteter som eleven har svårt att närvara på/komma i tid till?

HEM/KLINISKA VERKSAMHETER

Finns det sysslor/uppgifter/aktiviteter som barnet har svårt att slutföra eller komma igång med?
 Finns det syskon/andra barn som barnet har svårt att komma överens med under specifika förhållanden?
 Finns det aspekter gällande hygien som barnet har svårt att fullfölja?
 Finns det aktiviteter som barnet har svårt att avsluta eller uppgifter som barnet har svårt att gå vidare till?

Bedömningen av eftersläpande färdigheter och olösta problem (ALSUP) är ett diskussionsunderlag som skapats för att hjälpa vårdnadshavarna att identifiera ett barns eftersläpande färdigheter och olösta problem. Eftersläpande färdigheter erbjuder vårdnadshavare att se barnet med nya ögon, istället för att betrakta ett barns svårigheter som uppmärksamhetssökande, manipulerande, omotiverade, lat eller gränstestande erbjuder eftersläpande färdigheter mer ett korrekt, produktivt och användbart synsätt.

INSTRUKTIONER FÖR ATT IDENTIFIERA EFTERSLÄPANDE FÄRDIGHETER:

Hur svårt kan det vara att bocka av eftersläpande färdigheter? Inte så svårt, men här är några viktiga påminnelser:

- Gör dem i ordning, du vill inte missa någon.
- Använd ingen tid till att diskutera hypoteser eller teorier om orsaksfaktorer (varför barnet saknar dessa färdigheter). Du kan inte fastställa exakta orsaker och din tid kommer att vara mer välanvänd till att identifiera eftersläpande färdigheter och olösta problem.
- Använd ingen tid till att prata om ett barns beteende. Beteendet är helt enkelt barnets sätt att kommunicera att det finns förväntningar som de har svårt att möta.
- Att bocka av en eftersläpande färdighet är ingen demokratisk process och bör inte ta mer än 3–5 sekunder/färdighet. Om någon av vårdnadshavarna anser att den eftersläpande färdigheten gäller för barnet, bocka av den.
- Medan eftersläpande färdigheter kan bidra till ett förändrat synsätt- ett värdefullt syfte- är de eftersläpande färdigheterna inte det huvudsakliga målet för interventionen. De olösta problemen är det huvudsakliga målet för interventionen. Om du löser dessa problem samarbetsinriktat och proaktivt, kommer barnets färdigheter att utvecklas.

INSTRUKTIONER FÖR ATT IDENTIFIERA OLÖSTA PROBLEM:

Ett olöst problem är en förväntan som barnet har svårt att möta. Att skriva olösta problem är svårt, eftersom formuleringen av det olösta problemet direkt kommer att överföras till den formulering du kommer att använda för att introducera det olösta problemet för barnet när det är dags att lösa problemet tillsammans. Det finns fyra riktlinjer för att skriva olösta problem.

De ska inte innehålla någon hänvisning till barnets utmanande beteende. Eftersom du inte kommer att prata med barnet om deras beteende behöver du inte inkludera beteendet i formuleringen av det olösta problemet. Istället börjar nästan alla olösta problem med ordet *Svårighet*, följt av ett verb (en mängd olika verb, visas i exemplen nedan). Så du skulle inte skriva *Skriker och svär när du har svårt att avsluta problemlösningsuppgiften på matematikläxan*. Skriv istället *Svårighet att avsluta problemlösningsuppgiften på matematikläxan*.

De ska inte innehålla vuxenteorier. Så du skulle inte skriva *Svårighet att skriva definitionerna på stavningsord på engelskan eftersom hans föräldrar nyligen är skilda*.

De ska delas, inte vara ihopklumpade Så du skulle inte skriva *Svårigheter att komma överens med andra utan snarare Svårigheter att komma överens med Trevor på skolbussen på morgonen*

De ska vara specifika. För att göra ett olöst problem så specifikt som möjligt finns det två strategier:

- Inkludera detaljer relaterat till *vem, vad, var och när*.
- *Vilken förväntan har barnet svårt att möta?*

Riktlinjerna ovan, och en mängd olika exempelverb, visas i följande exempel (de är grupperade enligt miljö, men verben kan användas i båda miljöerna):

SKOLA/ANNAN VERKSAMHET:

- Svårighet att komma igång med tvåsiffriga tal i division på matematiken
- Svårighet att avsluta kartan över Europa på geografien
- Svårighet att delta i diskussioner på morgonmötet
- Svårighet att gå från elevens val till matematik
- Svårighet att avsluta datortiden för att komma till samlingen
- Svårighet att gå i korridoren mellan lektionerna
- Svårighet att räcka upp handen under diskussionerna på SO:n
- Svårighet att hålla sina händer för sig själv i lunchkän
- Svårighet att stå i busskän i slutet av skoldagen
- Svårighet att vara tyst när klasskamraterna delar med sig av sina idéer på engelskan
- Svårighet att vänta på sin tur under King-spelet på rasten
- Svårighet att hämta anteckningsbok från skåpet innan geografielektionen

HEM/KLINISK VERKSAMHET:

- Svårighet att gå ur sängen kl: 7:00 för att göra sig redo för skolan på vardagar
- Svårighet att gå till kyrkan på söndagar
- Svårighet att turas om vid schackspel med sin bror
- Svårighet att sitta bredvid sin syster under middagen
- Svårighet att sätta in disken i diskmaskinen efter middagen
- Svårighet att ta ut soporna på tisdagar
- Svårighet att borsta tänderna innan läggdags på kvällen
- Svårighet att avsluta X-box klockan 20:00.
- Svårighet att bädda sängen innan skolan på vardagar

Det finns också en mängd olika verb som ska undvikas: acceptera, uppskatta, hålla sig lugn, be om hjälp, lyssna, uppmärksamma, fokusera, ta hänsyn till, förstå, fortsätta, kontrollera

Målet med Empatisteget är att samla information från barnet om deras bekymmer, angelägenheter och perspektiv på det olösta problem som ni diskuterar (förebyggande). För många vuxna är detta en svår del av Plan B eftersom man kan känna sig osäker hur nästa fråga ska formuleras. Här en kort sammanställning av de olika borrningsstrategierna som är bra att använda för att samla in information:

SPEGLING OCH KLARGÖRANDE FRÅGOR

Speglning innebär att man **upprepar vad barnet har sagt** och sedan uppmuntrar dem till att komma med mer information genom att säga något av följande:

- "Hur menar du?"
- "Jag förstår inte riktigt"
- "Nu blir jag förvirrad"
- "Kan du berätta mer om det?"
- "Vad menar du när du säger så?"

Speglning är alltid en bra borrningsstrategi att falla tillbaka på om du inte är säker på vilken strategi du ska använda eller vad du ska säga härnäst, använd denna strategi.

FRÅGA OM VEM, VAD VAR/NÄR OM DET OLÖSTA PROBLEMET

EXEMPEL:

- "Vem var det som retade dig för dina kläder?"
- "Vad är det som gör att det är svårt för dig att göra färdigt ditt SO-arbete?"
- "Var bestämmer Eddie över dig?"

FRÅGA VARFÖR DET OLÖSTA PROBLEMET UPPSTÅR UNDER VISSA OMSTÄNDIGHETER OCH INTE ANDRA

EXEMPEL: "Det verkar som att du och Lisa kommer bra överens när ni jobbar ihop i matten men inte lika bra när ni jobbar ihop på SO:n, vad är det som gör det svårt i SO:n?"

FRÅGA BARNET VAD DE TÄNKER MITT I DET OLÖSTA PROBLEMET

Notera att det är skillnad att fråga barnet vad de känner, vilket vanligtvis inte ger så mycket information kring vad barnets bekymmer eller perspektiv är på det olösta problemet.

EXEMPEL: "Vad tänkte du när Mrs Thompson sade till klassen att börja arbeta med NO- frågesporten?"

BRYTA NED PROBLEMET I SINA BESTÅNDSDELAR

EXEMPEL: "Så, att skriva svaren på frågorna till NO- frågesporten är svårt för dig... men du är inte säker på varför. Låt oss tänka igenom de olika delarna som ingår i att skriva ned svaren på NO-frågesporten. Först måste du förstå frågan, är den delen svår för dig? Sedan måste du tänka ut svaret, är den delen svår för dig? Sedan måste du komma ihåg svaret tillräckligt länge för att kunna skriva ned det. Har du svårt med den delen? Sen måste du göra själva skrivandet, är det något som är svårt med den delen?"

AVVIKANDE OBSERVATION

Detta innebär att beskriva något man observerat som skiljer sig från hur barnet beskriver en viss situation och är den strategi som innebär störst risk (för att barnet kan sluta prata) av alla borrningsstrategier.

EXEMPEL: "Jag vet att du säger att du inte har haft några svårigheter med Chad på lekplatsen på sista tiden men jag kommer ihåg några gånger förra veckan då ni två var väldigt osams om reglerna i Spökboll. Vad var det som hände då, tror du?"

LÄGGA PÅ HYLLAN (OCH FRÅGA EFTER FLER BEKYMMER)

Det här är den strategi då du lägger de bekymmer barnet har tagit upp "på hyllan" för att ge plats åt att diskutera andra bekymmer.

EXEMPEL: "Så, om Timmy inte satt för nära dig, och Robin inte gjorde ljud, och golvet inte var smutsigt, och du inte tyckte att byxknapparna störde dig... finns det någonting annat som gör det svårt för dig att vara med på morgonsamlingen?"

SAMMANFATTA (OCH FRÅGA EFTER FLER BEKYMMER)

Här är strategin där du sammanfattar de bekymmer som du redan hört om och sedan frågar om det finns ytterligare bekymmer som ni inte har diskuterat ännu. Det är alltid bra att använda sig av en sammanfattning innan du går vidare till nästa steg; Definiera vuxenbekymmersteget.

EXEMPEL: "Låt mig bli säker på att jag har förstått allt detta rätt. Det är svårt för dig att göra instuderingsfrågorna i SO:n som hemläxa eftersom det är fortfarande svårt för dig att skriva ned svaren... och för att du ibland inte förstår frågorna... och för att MRS LANGLEY inte har gått igenom instuderingsfrågorna. Finns det någonting mer som gör det svårt för dig att göra färdigt läxan om instuderingsfrågorna i SO:n?"

① EMPATISTEGET | SYFTE/MÅL

Samla information om och få en klar uppfattning om vad som gör det svårt för barnet att möta en given förväntan.

ORD | Inledande fråga (neutral observation):

"Jag har lagt märke till att (Infoga olöst problem) ... Vad är det som händer?"

SAMLTA INFORMATION

Involverar användandet av olika borrningsstrategier—som visas borrningsstrategimallen. Samla information från barnet kring vad som gör det svårt för den att möta en given förväntan.

MER HJÄLP:

Om barnet inte säger något eller säger "jag vet inte", försök att lista ut varför:

- Kanske var det olösta problemet inte fritt från beskrivningar av bekymrande beteenden eller vuxnas teorier, kanske var det "hopklumpat" (istället för uppdelat)
- Kanske använder du Krisplan B (istället för Förebyggande Plan B)
- Kanske använder du Plan A
- Kanske att de faktiskt inte vet
- Kanske att de behöver få problemet nedbrutet till sina beståndsdelar
- Kanske att de behöver tid att tänka

VAD DU TÄNKER:

"Vad är det jag ännu inte förstår om barnets angelägenhet eller perspektiv? Vad är det jag ännu inte förstår? Vad behöver jag fråga för att förstå bättre?"

DU SKA INTE...

- Hoppa över Empatisteget
- Anta att du redan vet vad barnets bekymmer är och behandla Empatisteget som en formalitet
- Rusa igenom Empatisteget
- Lämna Empatisteget innan du fullständigt förstår barnets bekymmer eller perspektiv
- Tala om lösningar redan nu

② DEFINIERA VUXENBEKYMNERSTEGET | SYFTE/MÅL

Ta upp vad som är angeläget att beakta för den andra parten (ofta den vuxne).

ORD | Inledande fråga (neutral observation):

"Saken är den att (infoga angelägenheten för den vuxne)" eller "Mitt bekymmer är... (infoga den vuxnes angelägenhet)..."

MER HJÄLP:

De flesta av de vuxnas angelägenheter tillhör en av dessa två kategorier:

- Hur problemet påverkar barnet
- Hur problemet påverkar andra

VAD DU TÄNKER:

"Har jag varit tydlig med vad som är mitt bekymmer? Förstår barnet vad jag har sagt?"

DU SKA INTE...

- Börja prata om lösningar ännu
- Predika, döma, föreläsa, använda sarkasmer

③ INVITATIONSSTEGET | SYFTE/MÅL

Genererar lösningar som är realistiska (vilket betyder att båda parter kan göra det de kommer överens om) och ömsesidigt tillfredställande (vilket betyder att lösningen verkligen adresserar bådas bekymmer).

ORD | Inledande fråga (neutral observation)

Upprepa de bekymmer som identifierades i de två första stegen, vanligtvis genom att börja med "Jag undrar om det finns ett sätt ..."

MER HJÄLP

- Håll dig till de bekymmer som identifierades i de första två stegen.
- Även om det är en god idé att ge barnet första chansen att föreslå en lösning så är det ett lagarbete att arbeta fram lösningar.
- Det är en bra idé att överväga vad oddsen är för att en viss lösning verkligen fungerar ... om du tror att oddsen är lägre än 60-70 procent så fundera på vad det är som gör dig skeptisk och prata om det.
- Det här steget slutar alltid med en överenskommelse om att återvända till Plan B om det visar sig att den första lösningen inte fungerar

VAD DU TÄNKER:

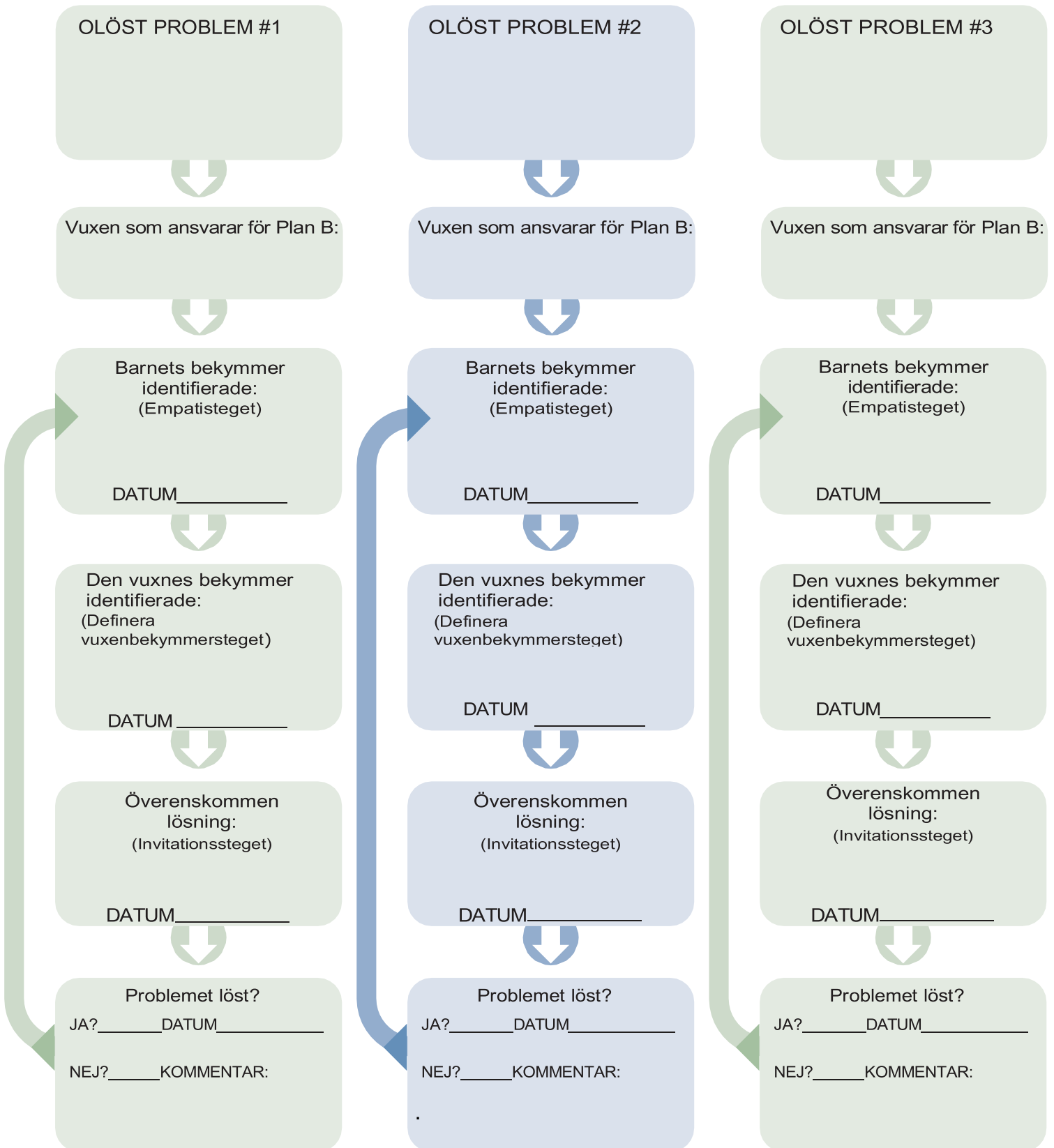
"Har jag summerat bådas bekymmer korrekt? Har vi verkligen tänkt över om båda parter kan göra vad vi kommit överens om? Adresserar lösningen verkligen bådas bekymmer? Vad är min bedömning av oddsen för att denna lösning skall fungera?"

DU SKA INTE...

- Rusa igenom det här steget heller
- Ge dig in på det här steget med förutbestämda lösningar
- Avsluta med lösningar som inte kan genomföras av båda parter i verkligheten
- Avsluta med lösningar som inte tar hänsyn till vad som är angeläget för båda parter

BARNETS NAMN _____

DATUM _____

Om vi inte börjar förhålla oss på rätt sätt gentemot barn med sociala, känslomässiga och beteendemässiga problem kommer vi att fortsätta förlora dem i en häpnadsväckande takt. Att bemöta dem rätt är inte en valmöjlighet...det är en absolut nödvändighet. Det är liv som står i vågskålen och vi behöver alla göra vad vi kan för att säkerställa att dessa liv inte går förlorade

BARN MED BEKYMRADE BETEENDE HAR RÄTTEN TILL:

1. Att vårdnadshavare förstår att deras felanpassade svar på problem och frustrationer beror på försenade färdigheter - inte eftersläpande motivation eller felaktigt lärande - särskilt inom områdena flexibilitet / anpassningsförmåga, frustrationstolerans, känslomässig reglering och problemlösning.
2. Att få vårdnadshavare att förstå att bekymrande beteenden är lika mycket är en form av utvecklingsförsening som förseningar inom läsning, skrivning och räkning och förtjänar samma medkänsla och förhållningssätt som dessa andra kognitiva förseningar.
3. Att inte kontraproduktivt kallas ouppfostrade, bortskämda, manipulativa, uppmärksamhetssökande, hotande, gränstestande eller omotiverade.
4. Att få vårdnadshavare att förstå att bekymrande beteenden uppstår som svar på specifika förväntningar som barnet har svårt att möta – kallas olösta problem—och dessa olösta problem är i allra högsta grad förutsägbara och därför kan lösas proaktivt.
5. Att få vuxna att förstå att det primära målet för intervention är att i samarbete lösa dessa problem på sätt som är realistiska och tillfredsställande och som gör att de inte längre framkallar bekymrande beteenden.
6. Att få vuxna (och klasskamrater) att förstå att time-out, kvarsittning, avstängning, relegering och isolering inte löser problem utan ganska ofta förvärrar det hela.
7. Att få vuxna att vara genuint intresserade av deras angelägenheter eller perspektiv och att se dessa angelägenheter och perspektiv som legitima, viktiga och värda att klargöra och lyssna till.
8. Att få ha vuxna i sina liv som inte tar till fysiska åtgärder och som har kunskap om och är kunniga i andra sätt att lösa problem.
9. Att få ha vuxna som, hellre än att insistera på att auktoriteter blint ska lydas, förstår att samarbetsinriktad problemlösning är vad som förbereder barn för de krav de kommer att möta i den verkliga världen.
10. Att få vuxna att förstå att det är farligt att blint lyda auktoriteter och att livet i den verkliga världen kräver förmåga att uttrycka egna angelägenheter, lyssna på andras angelägenheter och arbeta i riktning mot ömsesidigt tillfredsställande lösningar.